

sige, at når fru Ingrid Rasmussen på et tidspunkt i debatten spurgte, hvornår Venstre under forhandlingerne med regeringen havde fremført, at et ganske bestemt stykke motorvej på Lolland skulle fremskyndes, og hr. Thor Pedersen sagde, at det havde han sagt på sin egen måde, så vil jeg sige, at det er meget interessant, for så har det været på en så særegen måde, at ingen af regeringspartierne repræsentanter ved forhandlingsbordet har hørt det. Og det plejer jo ikke at være sådan, at hr. Thor Pedersens pointer er uforståelige. De kan være grove, de kan være ubehøvede, og de kan være ikke særlig sympatiske, men de plejer at være forståelige. Så det var mærkeligt.

Og så vil jeg generelt sige om VK-ændringsforslagene, og her vil jeg ikke komme ind på alle enkelthederne, for meget har været omtalt i dagens løb, men jeg vil nævne de katastrofale nedskæringer på forskningsbudgetterne, hvor vi her i Folketinget har haft så mange debatter om, hvor vigtigt det var i det samlede billede, der skulle styrke det danske samfunds konkurrenceevne som sådan, at øge den offentlige forskningsindsats i samarbejde med den private.

Her kommer man nu med nogle voldsomme nedskæringsforslag, som oven i købet vil stoppe projekter, der er i gang. Det er ikke klogt. Det er måske – som forskningsministeren også har sagt på et tidligere tidspunkt i dag – nogle af de udgifter på det offentlige budget, som er allermost velbegrundede, når det gælder at styrke os i fremtiden. Andre har i debattens løb nævnt udenrigstjenesten, der nu skal nedskæres med 20 pct. i mandskab og indsats på et tidspunkt, hvor det at styrke Danmarks rolle, tilstedeværelse og deltagelse i den internationale arena er vigtigere end nogen sinde.

Det har ikke været nævnt, så vidt jeg har hørt i forbifarten, at man også foreslår en ca. 30 pct.-nedskæring i indsatsen og bevillingerne til produktionskoler og daghøjskoler, som jo yder et meget vigtigt bidrag til den almindelige forbedring af kvalifikationer og oprustning af mange mennesker, som har brug for en særlig håndsækning for at vende tilbage til det rigtige arbejdsmarked på et senere tidspunkt.

Kulturbevillingerne skal jeg heller ikke gå i dybden med, men bare konstatere, at det dog er rasende interessant, at Venstre og De Konservative kan trylle en besparelse på 150 mio. kr. frem, uden at der har været noget som helst konkret forslag til, hvordan det skulle foregå, og

uden at der mig bekendt f.eks. fra konservativ side på noget punkt har været fremført ønsker hverken over for mig eller over for kulturministeren om sådanne besparelser. Det er jo interessant, og det viser sammen med så meget andet, hvad det er for et letkøbt papir af fup og fiduser, Venstre og De Konservative har præsenteret.

Jeg vil også godt hefte mig ved, at der jo i disse ændringsforslag ligger nogle brikker på i alt 2,8 mia. kr., som er rystet ud af ærmet, og som går under overskrifterne: Bortfald af merudgift, større produktivitet, færre regler, er det vist, og så er der en enkelt mere; alt sammen noget, som kan sammenfattes på følgende måde: Venstre og De Konservative ønsker at trække 2,8 mia. kr. ud af det statslige driftsbudget.

Man postulerer altså regelforenkling, produktivitetsfremskridt, merudgiftsloft m.v. ud i den blå luft og siger, at det kan man bare gøre, selv om denne regering selvfølgelig – ligesom også tidligere regeringer – har gjort, hvad den kunne, for at få den offentlige drift gjort så rationel og så effektiv som mulig. Så skulle man bare ved at kunne skrive det ned på et stykke papir fremkalde alle disse besparelser?

Hvad er realiteten? Enten at det er uden indhold, enten kan det ikke lade sig gøre, eller også at det er noget, man vil gøre på trods af alle kendsgerninger og påstande om, hvad der kan opnås ved udlicitering osv., som ikke holder vand. Og så betyder det, at man vil fjerne et sted mellem 8.000 og 10.000 job i den offentlige sektor og forringe kvaliteten af den offentlige service. Det er den eneste måde, man kan udmønte de 2,8 mia. kr. på. Det er altså et af de bidrag til beskæftigelsen, vi har fra Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Så er der hele skatteområdet. Her er det jo ikke nogen ny oplevelse at se en hærskere af forslag, der går ud på at genindføre de huller, der blev afskaffet med skattereformen i 1993, og derfor er der heller ingen grund til at gentage alt omkring det. Men jeg vil godt sætte en streg under det, fru Pia Gjellerup sagde på et tidspunkt:

Der er siden 1993 opstået avancer på aktier på over 400 mia. kr., og derfor ligger der med de skatteregler, vi har på aktier, rimeligvis en latent skattebyrde i størrelsesordenen 100 mia. kr. – ikke næste år og heller ikke næste år igen, men om jeg så må sige over aktionærernes livstid. Det lillebitte forslag, der her fremstår som en eftergivelse af et provenu på nogle få 100 mio. kr., er i virkeligheden et forslag om over de